

Vjerske zajednice »nepodobna« porijekla

Kršćanstvo je i u Hrvatskoj podijeljeno na više konfesija, a neke su opet podijeljene na više denominacija. JASMIN MILIĆ Zastupnik Jene Adam u Hrvatskom je saboru upitao ministra Biškupića, predsjednika Komisije za odnose s vjerskim zajednicama, zašto djeca Reformatske kršćanske crkve Mađara u Hrvatskoj nemaju pravo na svoj školski vjeronauk. Ministar je odgovorio da vjeronauk imaju one vjerske zajednice koje su sklopile ugovor s Vladom, a kako se ta zajednica odvojila godine 1999. od Reformirane kršćanske crkve u Hrvatskoj, ne ispunjava uvjete za sklapanje ugovora. Nevjerojatno je da ministar Biškupić tako opravdava očiglednu diskriminaciju djece mađarske narodnosti i Reformatske crkve Mađara. Jer ta je vjerska zajednica evidentirana u Evidenciji vjerskih zajednica kao i sve druge zajednice čija djeca ostvaruju pravo na školski vjeronauk, pa je sa svima njima, u skladu s Ustavom, jednaka pred zakonom. Ministrova tvrdnja da se Reformatska crkva Mađara odvojila od Reformirane kršćanske crkve, nažalost je pokazatelj nedovoljna poznavanja prilika među reformiranim crkvama. Istina je da je došlo do podjela među reformiranimima 1999. i 2001., no koji su razlozi tomu i tko se od koga odvojio zahtijeva dublju analizu i poznavanje crkveno-pravnoga djelovanja reformiranih (pa i ostalih protestantskih) crkava. Zar je porijeklo vjerske zajednice razlog za diskriminaciju njezinih vjernika, pa i djece? Uostalom, većina kršćanskih vjerskih zajednica rezultat su, na žalost, podjela. Kršćanstvo je i u Hrvatskoj podijeljeno na više konfesija, a neke su opet podijeljene na više denominacija. Podjela je ozbiljno teološko pitanje koje zahtijeva da se svi kršćani zauzimaju za njihovo prevladavanje, no prije toga se mora poštivati različitost i pravo svake kršćanske zajednice na svoj teološki nauk, crkvenu disciplinu i organizaciju. Podjele među reformiranimima pravno su legalizirane evidentiranjem svih iz podjela nastalih reformiranih denominacija u Evidenciji vjerskih zajednica, stoga tu nije riječ o teološkoj problematici podjela, nego o pravnom pitanju jednakosti svih vjerskih zajednica. Pitanje školskoga vjeronauka vrlo je osjetljivo zbog bojazni da bi moglo doći do podjele na djecu koja pohađaju i koja ne pohađaju vjeronauk. No službena su uvjerenja bila da će svako dijete, bez obzira na svoju vjersku pripadnost, imati pravo na svoj školski vjeronauk. Tako je i bilo do potpisivanja ugovora s određenim vjerskim zajednicama. Pravo na provođenje vjeronauka danas imaju samo one vjerske zajednice koje su s Vladom sklopile ugovor o pitanjima od zajedničkog interesa, dok su djeca drugih vjerskih zajednica, pa tako i Reformatske crkve Mađara, u tome uskraćena jer se postavlja pitanje porijekla njihove vjerske zajednice. A ta djeca pripadaju reformatskim župama koje su već stoljećima, točnije već od 16. stoljeća, prisutne na ovim prostorima. Zaista je nevjerojatno da se tu djecu danas, u 21. stoljeću i pred ulaskom u Europsku uniju, diskriminira u njihovu pravu na školski konfesionalni vjeronauk samo zato što pripadaju vjerskoj zajednici »nepodobna« porijekla. Autor je senior Protestantske reformirane kršćanske crkve u Republici Hrvatskoj.

(Vjesnik, 18.3.2005.)